

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2021r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Zawiślak

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Franka

Przy udziale Prokuratora ----

po rozpoznaniu w dniach 23 października 2019r., 17 lutego 2020r., 31 marca 2021r., 28 czerwca 2021r., 06 października 2021r. sprawy

1. **D. G. (1)**, syna W. i M. z domu K., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 01 stycznia 2016 roku do 31 grudnia 2017 roku w K. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją matką M. G. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury domowe podczas których używał wobec niej słów wulgarnych, groził pozbawieniem życia, szarpał za odzież, popychał, ciągnął za włosy, kilka razy uderzył głową pokrzywdzonej w drzwi mieszkania, uderzał otwartą ręką oraz elementami garderoby w twarz i głowę, kopał pokrzywdzoną po nogach, niszczył jej rzeczy osobiste,

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

II. W okresie od 01 stycznia 2018 roku do 30 września 2018 roku w K. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją matką M. G. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury domowe podczas których używał wobec niej słów wulgarnych, groził pozbawieniem życia, szarpał za odzież, popychał, ciągnął za włosy, kilka razy uderzył głową pokrzywdzonej w drzwi mieszkania, uderzał otwartą ręką oraz elementami garderoby w twarz i głowę, kopał pokrzywdzoną po nogach, niszczył jej rzeczy osobiste, a w czasie popełniania przestępstwa miał zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynów, ale ograniczoną zdolność pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

III. W dniu 08 sierpnia 2018r. w K. groził słownie pozbawieniem życia swojej siostrze I. P., wzbudzając u zagrożonej uzasadnioną obawę spełnienia groźby, a w czasie popełnienia przestępstwa miał zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynów, ale w znacznym stopniu ograniczoną zdolność pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

1. oskarżonego **D. G. (1)** w miejsce zarzuconego w punkcie I oskarżenia czynu uznaje za winnego tego, że w okresie od 01 stycznia 2016 roku do 30 czerwca 2018 roku w K. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją matką M. G. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury domowe, podczas których używał wobec niej słów wulgarnych, groził pozbawieniem życia, szarpał za odzież, popychał, uderzał, kopał pokrzywdzoną tj. przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. oskarżonego **D. G. (1)** w miejsce zarzuconego w punkcie II oskarżenia czynu, uznaje za winnego tego, że w okresie od 01 lipca 2018 roku do 30 września 2018 roku w K. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją matką M. G. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury domowe, podczas których używał wobec niej słów wulgarnych, groził pozbawieniem

życia, szarpał za odzież, popychał, uderzał, kopał pokrzywdzoną mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność kierowania swoim postępowaniem tj. przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

3. oskarżonego **D. G. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie III czynu tj. przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce z osobna orzeczonych w pkt 1, 2 i 3 niniejszego wyroku kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na okres 3 (trzech) lat,

6. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

7. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby na piśmie co 3 (trzy) miesiące licząc od daty uprawomocnienia się wyroku,

8. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się w okresie próby od nadużywania alkoholu,

9. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. G. kwotę 936 (dziewięćset trzydzieści sześć 00/100) złote, powiększoną o należny podatek od towarów i usług (...), tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

10. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Sędzia Anna Zawiślak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1433/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może			

ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. G. (1)	<p>1. w okresie od 01 stycznia 2016 roku do 30 czerwca 2018 roku w K. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją matką M. G. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury domowe, podczas których używał wobec niej słów wulgarnych, groził pozbawieniem życia, szarpał za odzież, popychał, uderzał, kopał pokrzywdzoną</p> <p>tj. przestępstwa z art. 207 § 1 k.k.</p> <p>2. w okresie od 01 lipca 2018 roku do 30 września 2018 roku w K. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją matką M. G. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury domowe, podczas których używał wobec niej słów wulgarnych, groził pozbawieniem życia, szarpał za odzież, popychał, uderzał, kopał pokrzywdzoną mając w znacznym stopniu</p>	

		<p>ograniczoną zdolność pokierowania swoim postępowaniem</p> <p>tj. przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.</p> <p>3. W dniu 08 sierpnia 2018r. w K. groził słownie pozbawieniem życia swojej siostrze I. P., wzbudzając u zagrożonej uzasadnioną obawę spełnienia groźby, a w czasie popełnienia przestępstwa miał zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynów, ale w znacznym stopniu ograniczoną zdolność pokierowania swoim postępowaniem,</p> <p>tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>D. G. (1) zamieszkiwał wraz z matką M. G. (1) przy ul. (...) w K.. Od około 10 lat oskarżony miał problem z alkoholem.</p> <p>Od 01 stycznia 2016 roku oskarżony stał się agresywny w stosunku do swojej matki. Wielokrotnie w okresie od 01 stycznia 2016 roku do 30 września 2018 roku wszczynał awantury domowe, podczas których używał wobec niej słów wulgarnych, kopał ją, szarpał za odzież, popychał, uderzał. Ponadto groził jej pozbawieniem życia.</p>	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. G. (1)	36 – 38, 128 – 131, 142 - 143	

Oskarżony przez wyżej wskazany okres pozostawał na utrzymaniu matki, sam nie podejmował pracy. Pieniądze otrzymane od M. G. (2) przeznaczał na zakup alkoholu i papierosów. Ponadto nie utrzymywał porządku w mieszkaniu.			
Zeznania świadka I. P.	12 – 13, 21, 199v. - 200		
Zeznania świadka M. P. (1)	24, 208v.		
Zeznania świadka T. G.	7 – 10, 16 – 17, 55 – 56, 208v. – 209		
Niebieska karta	66 – 69, 71 - 75, 76 – 79		
<p>W okresie od 05 maja 2017 roku do 10 października 2018 roku w miejscu zamieszkania rodziny G. miało miejsce 9 interwencji policji, których powodem było wszczynanie awantur przez oskarżonego i jego agresywne zachowanie wobec matki.</p> <p>W dniach 03 marca 2018 roku, 10 kwietnia 2018 roku, 24 kwietnia 2018 roku, 03 sierpnia 2018 roku wobec M. G. (3) została wszczęta procedura niebieskiej karty. Przy uruchomieniu procedury niebieskiej karty M. G. (1) podała, iż syn używa wobec niej przemocy fizycznej w formie popychania oraz przemoc</p>	Zeznania świadka Ł. W.	63, 209 -	

<p>psychiczną w postaci wyzwisk, ośmieszenia, gróźb, krytykowania, poniżania, niepokojenia. Ponadto wymieniona wskazała, iż oskarżony przywłaszcza mienie oraz kieruje w jej strony groźby karalne.</p> <p>Podczas wizyty funkcjonariusza policji w mieszkaniu rodziny G. w dniu 04 maja 2018 roku oraz 08 sierpnia 2018 roku, M. G. (1) wskazywała, iż syn nadużywa alkoholu, po którym staje się agresywny i stosuje wobec niej przemoc psychiczną.</p>			
Niebieska karta	66 – 69, 71 - 75, 76 – 79		
Notatka urzędowa	91 – 99		
Krótki raport działań	44 – 45, 103 – 103v.		
<p>W dniu 08 sierpnia 2018 roku D. G. (1) oraz jego matkę odwiedziła siostra oskarżonego I. P. wraz z córką M. P. (1) oraz brat oskarżonego T. G.. Podczas wizyty wymieniona rozpoczęła rozmowę z D. G. (1), podczas której wskazała, iż oskarżony powinien znaleźć pracę. Oskarżony kilkakrotnie groził swojej siostrze pozbawieniem życia i ubliżał jej słowami powszechnie uznanymi za obelżywe. Ponadto uderzył ją pięścią w twarz, w wyniku czego pękła jej sztuczna szczęka. I.</p>	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. G. (2)	36 – 38, 128 – 131, 142 – 143	

P. nie doznała żadnych obrażeń ciała. Na miejsce zdarzenia wezwano policję. Oskarżony został zatrzymany i doprowadzony do K. w K.. Groźby wzbudziły u pokrzywdzonej obawę spełnienia.			
Zeznania świadka I. P.	12 – 13, 21, 199v. – 200		
Zeznania świadka T. G.	7 – 10, 16 – 17, 55 – 56, 208v. – 209		
Zeznania świadka M. P. (1)	24, 208v.		
Zeznania świadka N. C.	58, 209		
Zeznania świadka M. W.	87, 209v.		
Notatka urzędowa	11		
W dniu 04 października 2018 roku oskarżony trafił na oddział psychiatryczny do Wojewódzkiego Szpitala (...) przy ul. (...) w K., gdzie przebywał do dnia 29 listopada 2018 roku. Podczas pobytu oskarżonemu w szpitalu, M. G. (1) trafiła do szpitala z powodu tętniaka. Od tamtego czasu matką oskarżonego zajmuje się jej córka I. P.. D. G. (1) od sierpnia 2019 roku nie zamieszkuje w mieszkaniu przy ul. (...).	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. G. (2)	36 – 38, 128 – 131, 142 – 143	
Zeznania świadka I. P.	12 – 13, 21, 199v. - 200		

Zeznania świadka T. G.	7 – 10, 16 – 17, 55 – 56, 208v. – 209		
Pismo	119		
Notatka urzędowa	102, 136		
<p>W 2008 oraz 2012 roku D. G. (1) był hospitalizowany w (...) w S., gdzie stwierdzono schizofrenię lub zespół urojeniowy w przebiegu ZZA. W 2011 roku oskarżony był hospitalizowany W Wojewódzkim Szpitalu (...) w K. z powodu zaburzeń psychotycznych w przebiegu ZZA.</p> <p>U oskarżonego w dniu 29 sierpnia 2018 roku stwierdzono objawy zespołu zależności alkoholowej oraz zaburzenia schizotopowe, w stopniu wymagającym leczenia odwykowego w trybie stacjonarnym.</p> <p>W okresie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 30 czerwca 2018 roku oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>W okresie od dnia 01 lipca 2018 roku do dnia 30 września 2018 roku D. G. (1) miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu, ale już znacznie ograniczoną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem.</p>	<p>Częściowo o pnia sądowo – psychiatryczna z dnia 30 sierpnia 2018 roku</p>	105 – 107	

W okresie od 01 października 2018 roku do dnia 04 października 2018 roku oskarżony miał już zniesioną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem i zdolność rozpoznania znaczenia czynu.			
Opinia sądowo – psychiatryczno – psychologiczna z dnia 07 grudnia 2018 roku	145 – 155		
Częściowo opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 29.09.2020r.	260 - 263		
Opinia uzupełniająca z dnia 31 marca 2021r.	290 – 290v.		
Opinia uzupełniająca z dnia 28 czerwca 2021r. biegłego R. Ż.	313 – 313v.		
Opinia uzupełniająca z dnia 06 października biegłego M. G. (4)	343 – 343v.,		
Opinia uzupełniająca z dnia 06 października 2021r. biegłej K. K. Opinia uzupełniająca z dnia 06 października 2021r. biegłej J. I.	343v. – 344, 344 – 344v.		
Opinia sądowo psychiatryczno – psychologiczna	110 – 112		
Oskarżony D. G. (1) ma 39 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu.	Wyjaśnienia oskarżonego D. G. (1)	36 – 38, 128 – 131, 142 – 143	

Posiada wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Oskarżony nie pracuje, nie posiada majątku. D. G. (1) nie był dotychczas karany.			
Karta karna	100, 198, 219, 251, 259a, 327		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. G. (1)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Wersja wydarzeń przedstawiona przez oskarżonego D. G. (1), a mianowicie, że nie wszczywał awantur domowych, nie używał wobec matki słów wulgarnych i obraźliwych, nie groził matce pozbawieniem życia. Natomiast to on był ofiarą przemocy psychicznej, a sam zawsze unikał sprzeczek i awantur.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. G. (1)	36 – 38, 128 – 131, 142 – 143	
OCena DOWOdów			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. G. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego D. G. (1) w zakresie zgodnym z opisanym powyżej stanem faktycznym, jedynie co do faktu, iż zamieszkiwał z matką M. G. (1) oraz, że w dniu 08 sierpnia 2018 roku doszło między nim a jego siostrą I. P. do kłótni, podczas której uderzył wymienioną w twarz, albowiem wyjaśnienia te były zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym w szczególności z zeznaniami świadków T. G., I. P., M. P. (1), M. W., N. C. oraz ze zgromadzoną dokumentacją w postaci notatek urzędowych, niebieskich kart, raportu z interwencji policji.	
zeznania świadka I. P.	Zeznania tego świadków te były spójne, logiczne i korespondowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Zeznania te znalazły potwierdzenie w szczególności w zeznaniach T. G., M. P. (2), Ł. W., M. W. oraz N. C. oraz w dokumentach w postaci notatek urzędowych, niebieskich		

	<p>kart, raportu z interwencji policji, opinii biegłych.</p>	
<p>Zeznania świadka T. G.</p>	<p>Zeznania te były spójne, logiczne, a wskazany przez świadka opis zdarzeń korespondował ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami I. P., M. P. (2), N. C., Ł. W., M. W.. Znajdują potwierdzenie również w innych dowodach nieosobowych w postaci dokumentacji, a w szczególności w sporządzonych notatkach urzędowych, niebieskich kartach oraz raportach z interwencji policji, a ponadto ze sporządzonymi w sprawie opiniami biegłych.</p>	
<p>Zeznania świadka M. P. (2)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w całości. Zeznania M. P. (1) świadka korespondowały przede wszystkim z zeznaniami I. P. oraz T. G. oraz ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją w postaci notatki urzędowej, raportu z interwencji.</p>	
<p>zeznania świadka N. C. zeznania świadka M. W. zeznania świadka Ł. W.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tychże świadków, albowiem były one spójne i rzeczowe, nie zachodziły żadne okoliczności podważające ich wiarygodność. Nie było powodu, aby osoby niezainteresowane rozstrzygnięciem w sprawie i zupełnie obce dla oskarżonego, przytaczały</p>	

	<p>niezgodnie z prawdą znane sobie fakty. Zeznania te znalazły potwierdzenie w szczególności w zeznaniach T. G., I. P., M. P. (1), a także w zgromadzonej w sprawie dokumentacji w postaci notatek urzędowych, raportów z interwencji policji, niebieskich kart.</p>	
<p>Częściowo o pinia sądowo – psychiatryczna z dnia 30 sierpnia 2018 roku</p> <p>Częściowo opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 29.09.2020r.</p> <p>Opinia uzupełniająca z dnia 06 października 2021r. biegłej K. K.</p> <p>Opinia uzupełniająca z dnia 06 października 2021r. biegłej J. I.</p> <p>Opinia sądowo psychiatryczno – psychologiczna</p>	<p>Sąd dał wiarę tymże opiniom w zakresie zgodnym z ustalonym powyżej stanem faktycznym. Sąd miał na uwadze, iż pomiędzy wydanymi w sprawie opiniami istniały rozbieżności, co do czasokresów, w których oskarżony miał znacznie ograniczoną zdolność pokierowania swoim postępowaniem. Jednakże zauważyć należy, iż opinie pisemne zostały wydane w dniach 29 i 30 sierpnia 2018 roku. Biegłe nie dysponowały w tym czasie takim zakresem informacji dotyczących D. G. (1), jakim w późniejszym czasie kolejni powołani w sprawie biegli. Natomiast Biegła J. I. w ustnej opinii uzupełniającej wskazała, iż nie wyklucza, iż stan zdrowia psychicznego oskarżonego z biegiem czasu uległ pogorszeniu.</p>	
<p>Opinia sądowo – psychiatryczno – psychologiczna z dnia 07 grudnia 2018 roku</p>	<p>Opinie są jasne, rzeczowe, kompletne i zostały sporządzone przez osoby, która posiadają specjalistyczną wiedzę w</p>	

<p>Opinia uzupełniająca z dnia 31 marca 2021r.</p> <p>Opinia uzupełniająca z dnia 28 czerwca 2021r. biegłego R. Ż.</p> <p>Opinia uzupełniająca z dnia 06 października biegłego M. G. (4)</p>	<p>swojej dziedzinie. Z uwagi na rozbieżności w opiniach Sąd zasięgnął opinii trzeciego zespołu biegłych, który w opinii z dnia 29 września 2020 roku doszedł do wniosków zbieżnych z opinią z dnia 07 grudnia 2018r. Biegli w opiniach uzupełniających doprecyzowali okresy, w których oskarżony miał znacznie ograniczoną zdolność pokierowania swoim postępowaniem.</p>		
<p>dokumenty dołączone do akt sprawy</p>	<p>Zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.</p>		
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2.1</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>D. G. (1)</p>	<p>Oskarżony w toku całego postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podał jedynie, iż szarpnął M. G. (1), a w dniu 08 sierpnia 2018 roku</p>	

		<p>podczas kłótni z I. P. uderzył wymienioną w twarz. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Za odmową wiary wyjaśnieniom oskarżonych przemawia ocena tychże wyjaśnień dokonana przez pryzmat wiarygodnych dokumentów (notatek urzędowych, raportów z interwencji policji, opinii biegłych, niebieskich kart) oraz zeznań świadków I. P., T. G., M. P. (1), Ł. W., M. W. oraz N. C.. Wszystkie okoliczności sprawy doprowadziły do przekonania, że wersja zdarzenia przedstawiona przez oskarżonego została przedstawiona w celu ochrony przed odpowiedzialnością karną.</p>	
	<p>Zeznania świadka M. G. (1)</p>	<p>Świadek ten skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania zeznań.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		<p>D. G. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

Znęcanie się (art. 207 § 1 k.k.) oznacza działanie albo zaniechanie polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych, powtarzających się albo jednorazowym lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 1982 II KR 5/82 opubl. OSNPG 1982/8/114). Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2003 r. IV KKN 312/99 opubl. LEX nr 77436) Istota znęcania polega na jedno- lub wielorodzajowych pojedynczych czynnościach sprawcy, naruszających różne dobra pokrzywdzonego i systematycznie powtarzających się, a odznaczających się intensywnością w zadawaniu dolegliwości fizycznych lub psychicznych.

W świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budziło wątpliwości Sądu, że oskarżony D. G. (1) swoim zachowaniem

wyczerpał znamiona czynu zabronionego określonego w art. 207 § 1 k.k. Nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, iż oskarżony wykorzystując istnienie przewagi fizycznej i psychicznej dopuścił się wobec pokrzywdzonej czynów, które naruszyły zarówno jej nietykalność cielesną, ale również polegały na zadawaniu dolegliwości psychicznych. D. G. (1) wielokrotnie w okresie od 01 stycznia 2016 roku do dnia 30 września 2018 roku wszczywał awantury domowe, podczas których używał wobec niej słów wulgarnych, szarpał za odzież, popychał, kopał, uderzał pokrzywdzoną. Ponadto zdarzyło się, iż przy użyciu noża groził jej pozbawieniem życia. D. G. (1) we wskazanym okresie nadużywał alkoholu. Należy przy tym podkreślić, iż znęcanie się, o którym mowa w przepisie art. 207 § 1 k.k., jest działaniem niezależnym od faktu, czy osoba, nad którą sprawca znęca się, nie sprzeciwia mu się i nie próbuje się bronić (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 1970 r. IV KR 146/70 opubl. OSP 1971/2/41). Ze zgromadzonego materiału dowodowego (wobec skorzystania przez pokrzywdzoną z prawa do odmowy składania zeznań) nie wynikało natomiast, by oskarżony

ciągnął M. G. (1) za włosy, uderzał głową pokrzywdzonej w drzwi mieszkania, niszczył jej rzeczy osobiste, oraz by uderzał wymienioną elementami garderoby w twarz lub głowę. Z tego względu Sąd wyeliminował z opisu czynów opisanych w punktach I i II aktu oskarżenia powyższe zachowania.

Ponadto mając na względzie treść opinii biegłych lekarzy psychiatrów Sąd przyjął, że w okresie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 30 czerwca 2018 roku oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, a w okresie od 01 lipca 2018 roku do 30 września 2018 roku czynu tego oskarżony dopuścił się w stanie kiedy jego zdolność pokierowania swoim postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, tj. w warunkach opisanych w przepisie art. 31 § 2 k.k. Z uwagi na powyższe Sąd zmienił opis czynów zarzuconych oskarżonemu w punktach I i II aktu oskarżenia również w tym zakresie.

Odnosząc się do przypisanego oskarżonemu w punkcie III przestępstwa stypizowanego w art.

190 § 1 k.k., wskazać należy, iż zgodnie z jego treścią kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Przepisane oskarżonemu przestępstwo groźby karalnej godzi w wolność człowieka w sferze psychicznej (wolność od strachu, zastraszania). Jego istotą jest groźenie innej osobie popełnieniem przestępstwa (zarówno zbrodni jak i występku) na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, przy czym nie jest istotny rodzaj przestępstwa, którego popełnieniem sprawca grozi ani cel, w jakim to czyni, a nawet rzeczywisty zamiar spełnienia groźby. Warunkiem przestępności czynu jest, aby groźba wzbudzała uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Przepisane przestępstwo jest więc przestępstwem materialnym (skutkowym), a jego skutkiem jest stan uzasadnionej obawy osoby zagrożonej. Strona podmiotowa omawianego czynu zabronionego polega na umyślności w formie zamiaru bezpośredniego, gdyż "groźenie" jest zachowaniem

intencjonalnym, zmierzającym do wywołania obawy osoby trzeciej.

W niniejszej sprawie sprawstwo oskarżonego D. G. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie III również nie budziło żadnych wątpliwości. Z poczynionych ustaleń bezspornie wynika, iż 08 sierpnia 2018 r. oskarżony groził swojej siostrze I. P. pozbawieniem jej życia. Okoliczności jakie towarzyszył temu zachowaniu: kierowanie wulgaryzmów, uderzenie I. P. w twarz, problemy ze zdrowiem psychicznym, jak również sama treść groźby, mogły wzbudzić w pokrzywdzonej uzasadnioną obiektywnie obawę, że zostanie spełniona. Zachowanie oskarżonego zrealizowało wszystkie znamiona przedmiotowe oraz podmiotowe przestępstwa stypizowanego w art. 190 § 1 k.k. Czyn ten również został popełniony w stanie, kiedy zdolność oskarżonego pokierowania swoim postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. G. (1)	1		Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego

		<p>mu w punkcie I czynu Sąd wymierzył karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając o karze Sąd miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k., uwzględniając przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Zarzucony oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako znaczny. Rodzaj kary odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej oraz wskazaniom prewencji ogólnej. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność oskarżonego.</p>
	2	Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu

w punkcie II czynu Sąd wymierzył karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając o karze Sąd miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k., uwzględniając przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Zarzucony oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości czynu należy ocenić jako znaczny. Rodzaj kary odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej oraz wskazaniom prewencji ogólnej. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność oskarżonego. Mimo, iż oskarżony działał w warunkach art. 31 § 2 kk sąd stanął na stanowisku, iż brak jest podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary.

			<p>Zachowania oskarżonego skierowane były przeciwko podstawowym i fundamentalnym wartościom, które znane są nawet kilkuletniemu dziecku. Nie zachodzą żadne szczególne okoliczności, które przemawiałyby za skorzystaniem z omawianej instytucji.</p> <p>Ponadto zauważyć należy, iż orzeczenie innej kary niż pozbawienie wolności w przedmiotowej sprawie nie byłoby celowe. Oskarżony z uwagi na stan zdrowia nie daje gwarancji wykonania kary ograniczenia wolności. Nie dysponuje żadnym majątkiem ani dochodami umożliwiającymi uregulowanie kary grzywny.</p>
	3		<p>Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu w punkcie III czynu Sąd wymierzył karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając o karze Sąd miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k., uwzględniając przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania</p>

się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Zarzucony oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości czynu należy ocenić jako znaczny. Rodzaj kary odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej oraz wskazaniom prewencji ogólnej. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność oskarżonego.

Mimo, iż oskarżony działał w warunkach art. 31 § 2 kk sąd stanął na stanowisku, iż brak jest podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary. Zachowania oskarżonego skierowane były przeciwko podstawowym i fundamentalnym wartościom, które znane są nawet kilkuletniemu dziecku. Nie zachodzą żadne szczególne okoliczności, które przemawiałyby za skorzystaniem z omawianej instytucji.

Ponadto zauważyć należy, iż orzeczenie innej kary niż pozbawienie wolności w przedmiotowej sprawie nie byłoby celowe.

			Oskarżony z uwagi na stan zdrowia nie daje gwarancji wykonania kary ograniczenia wolności. Nie dysponuje żadnym majątkiem ani dochodami umożliwiającymi uregulowanie kary grzywny.
	4		Na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach 1, 2 i 3 wyroku i w ich miejsce orzekł karę łączną 1 roku pozbawienia wolności- korzystając z zasady częściowej absorpcji i biorąc pod uwagę zbieżność czasową oraz fakt, iż działanie oskarżonego dotyczyło w różnych osób oraz odmiennych czynów.
	5		Wobec oskarżonego Sąd zastosował dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Dlatego na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat. Uwzględniając postawę oskarżonego, jego warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia Sąd uznał, iż takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności

			zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.
	6		Sąd nałożył na oskarżonego dozór kuratora na podstawie przepisu art. 73 § 1 k.k. Dozór pełni istotną funkcję kontrolną i sądowi stały wgląd w przebieg okresu próby.
	7		Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązano oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby na piśmie co 3 miesiące. Obowiązek ten ma na celu zapewnienie kontroli nad zachowaniem oskarżonego w czasie próby.
	8		W związku z tym, iż popełnienie przestępstwa w niniejszej sprawie było związane z nadużyciem alkoholu, sąd na mocy art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Obowiązek ten ma charakter dyscyplinujący.
Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>9</p>	<p>W pkt 9. wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. G. kwotę 936 zł tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu. Na powyższą kwotę złożyła się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kwota 180 zł zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714), - kwota 420 zł zgodnie z § 17 ust. 2 pkt 3 ww. rozporządzenia, 	

	- kwota 336 zł zgodnie z § 20 ww. rozporządzenia.	
10	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd, ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, kosztami tymi obciążając Skarb Państwa.	
Podpis		
Sędzia Anna Zawiślak		